

Nr 607

Av herr Jansson i Kalix m.fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 125, angående ytterligare utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1956/57.

I proposition nr 125 bilaga 3 redovisas arbetsmarknadsstyrelsens anslagsäskanden för arbetslöshetens bekämpande m.m. Arbetsmarknadsstyrelsen uppskattar det sammanlagda ytterligare medelsbehovet för arbetsmarknadsreglerande åtgärder till 29 000 000 kronor, varav 5 000 000 kronor under arbetslöshetsanslaget och 24 000 000 kronor under anslaget till Vissa vägbyggnadsarbeten.

Departementschefen har hemställt, att ett reservationsanslag av 5 000 000 kronor anvisas till *Kostnader för arbetslöshetens bekämpande m.m.*, och statsrådet Eliasson har i propositionens bilaga 4 hemställt att till *Vissa vägbyggnadsarbeten* anvisas ett reservationsanslag av 15 000 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedel, varvid statsrådet Eliasson anmäler, att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen medgivits disponera ytterligare medel ur anslaget till *Vägunderhållet*.

Den kraftiga nedprutningen av arbetsmarknadsstyrelsens anslagsäskande till Vissa vägbyggnadsarbeten är mot bakgrunden av redan rådande och framför allt förutsedda förhållanden på arbetsmarknaden varken realistisk ur ekonomiska synpunkter eller försvarbar socialt sett.

I sin skrivelse till Kungl. Maj:t har arbetsmarknadsstyrelsen redovisat en ganska dyster prognos för utvecklingen på arbetsmarknaden. Det sägs att den tidigare rådande bristen på arbetskraft numera tycks gälla endast arbetskraft med speciell yrkeskunskap. Detta förhållande har nödvändiggjort, att sysselsättningsarbetena kraftigt ökat i omfattning. Mot 375 000 dagsverken under föregående budgetår erfordras enligt styrelsens bedömning sammanlagt 567 000 dagsverken under innevarande budgetår.

Även föredragande departementschefen vitsordar, att den säsongsmässiga avmattningen nödvändiggjort en viss utökning av beredskapsarbetena i jämförelse med föregående budgetår.

Det är allmänt känt, att flera områden i Norrland haft stora besvärigheter med sysselsättningen under innevarande vinter och att man på sina håll emotser en ytterst svårbemästrad situation i säsongskarven.

Situationen i Norrbottens län har av länsarbetsnämnden i skrivelse den 27 mars 1957 till arbetsmarknadsstyrelsen redovisats sålunda:

Vid länets arbetsförmedlingar var den 11 mars 1957 2787 personer anmälda såsom arbetssökande arbetslösa, varav 241 kvinnor. Av nämnda antal markerar 2 200 för understöd från arbetslöshetskassa. I beredskaps-

arbeten är omkring 1 200 an- eller hänvisade placerade. Det sammanlagda antalet manliga arbetslösa uppgår sålunda till i runt tal 3 750. En väsentlig ökning av antalet arbetslösa väntas ytterligare inträda under april månad. Skogsbruket friställer nämligen arbetskraft på grund av dels att avverkningarna färdigställts, dels att de senaste veckornas ymniga snöfall försvårar upptagandet av nya avverkningsposter och dels på vissa håll framtvingade temporära avbrott i arbetena.

Länsarbetsnämndens uppfattning att läget på arbetsmarknaden under tiden fram till omkring midsommar blir synnerligen svårbedömt bottnar utan tvekan i en realistisk bedömning av situationen.

Då arbetsmarknadsstyrelsen på grund av knapphet i tillgängliga anslag meddelat förenämnda länsarbetsnämnd, att beredskapsarbetena för Norrbottens läns vidkommande skall nedläggas vad vägarbetena beträffar den 1 maj och vad övriga arbeten beträffar den 15 maj, så följer ju härav en ytterst besvärlig sysselsättningskris i stora delar av länet. I Tornedalskommunerna, i Töre, Överkalix och kommunerna i Pitebygden kan man få uppleva något av en social katastrof. Endast en del av de arbetslösa kan erhålla hjälp genom arbetslöshetskassa. Övriga måste söka hjälp från socialvården, men då kommunerna i årets utgiftsstat för socialvården inte räknat med stora arbetslöshetsutgifter, blir problemet ytterst svårlost. Kommunerna har också ytterst ont om likvida medel. I detta läge skulle man tvingas att låna upp medel för att meddela socialvård, men då kommer kreditrestriktionerna in i bilden. Stora krav kommer också att ställas på den kontantunderstödsverksamhet, som arbetslöshetsnämnderna har att svara för.

Inför dessa perspektiv förefaller det både förnuftigt och ändamålsenligt, att arbetsmarknadsstyrelsen erhåller medel för att hålla beredskapsarbetena i gång. Den företagna nedprutningen av anslagen bör därför inte godtagas.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen till *Vissa vägbyggnadsarbeten* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1956/57 måtte anvisa ett reservationsanslag av 24 000 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedel.

Stockholm den 2 april 1957

Ivar Jansson
Kalix

R. Lassinantti

Olof W. Wiklund

Annie Jäderberg

Harald Larsson
i Hedenäset